

การพัฒนาารูปแบบและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัด
เชียงราย

Development of forms and techniques of teaching English in Prapariyattitham School in
Chiang Rai Province

กำพล สุกันโท

Gumpone Sugunto

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Rai Buddhist College

08 7187 6095 kumpol251300@Gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาารูปแบบและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงรายเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงรายและเพื่อนำเสนอรูปแบบและเทคนิคการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่มตัวอย่างการวิจัย สถานที่ได้แก่โรงเรียนพระปริยัติธรรมในจังหวัดเชียงรายจำนวน 5 โรงเรียน บุคคลผู้ให้ข้อมูลได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 5 รูป/คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 10 รูป/คน นักเรียนที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 169 รูป ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยโดยการสังเกต ผู้วิจัยปล่อยให้ทุกสิ่งเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่เข้าไปเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่าง ๆ สัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และใช้แบบสอบถามกับผู้เรียน สรุปปัญหาและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีวิชาภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนได้เรียนเพียง 2 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์เท่านั้น ด้านผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำซึ่งสืบเนื่องมาจากชั้นประถมศึกษามาก่อนแล้ว นักเรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ด้านผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอนมากเกินไป ครูขาดกระบวนการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และด้านกิจกรรม พบว่า โรงเรียนมีพื้นที่ให้นักเรียนจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออกด้านภาษาอังกฤษน้อยมาก จึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

องค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัย พบว่า ผู้เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีทักษะพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ มีระดับความรู้ที่แตกต่างกันมาก ผู้วิจัยศึกษาสังเคราะห์รูปแบบการสอนหลายอย่างเพื่อพัฒนาด้านภาษาดังกล่าว ปรากฏว่า ไม่สามารถใช้วิธีการสอนเพียงวิธีการเดียวที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ค้นพบรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน คือ การเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นการเรียนการสอนแบบผสมผสานหลายวิธี ในชั้นเรียนเดียวกัน ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนวัดเอาระดับความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดเป้าหมายและกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ : การพัฒนาารูปแบบสอนภาษาอังกฤษ, เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ, โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ABSTRACT

Studying the development of forms and techniques for teaching English in Phrapariyattidham School in Chiang Rai Province, to study problems of teaching and learning English in the school, to study the factors contributing to students' use of the English language and for presenting the format and techniques of teaching English in the School Department of General Education.

The target group of the study included 5 executives of the schools who, 10 English teachers who, and 169 students who provided information of the research. Data collections consisted of by using the observation, audio recordings, interview questions and questionnaires. For the curriculum, it was found that the curriculum of the school has English language courses for two hours per week. The learner found that the students had relatively low basic English language skills. English language teachers found that teachers had too many roles, duties and responsibilities other than teaching. The school has very little space for students to organize activities to express themselves in English both outside and in the classroom. This is the factor that contributed to the unsuccessful teaching of English language teaching.

The new knowledge discovered by the research is blended teaching and learning, refers to integrated learning and teaching learning, in the same class, in the situations where students have different levels of English language proficiency.

Keywords: Development of English Teaching Model, Teaching Techniques of English, Phra Pariyatidhamma School

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากของโลก จะเพิ่มทวีคูณความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ในอนาคตอันใกล้แน่นอน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ นักเรียน นักศึกษา คนไหนไม่สามารถใช้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ จะมีปัญหาในการดำเนินชีวิตหลายอย่าง เช่น เรียนจบแล้วหางานทำยาก ด้วยอาชีพหลายอย่างนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาเป็นภาษาสากลของโลก English was already a global language (Janet Cameron, 2012, p.5) The English language in a global context (Randolph Quirk and H.G. Widdowson, 2009, p.1) จากอิทธิพลของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งมีอิทธิพลทั้งในด้านการเมือง การศึกษา การค้าและการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังจะเห็นได้ว่าร้อยละ 80 ของข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ มากมายในอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษโดยรวมโลกนี้บางที่อาจจะมีความรู้ที่เรียนภาษาอังกฤษทั้งเจ้าของภาษาหรือเรียนเป็นภาษาที่สองมากถึงหนึ่งพันห้าร้อยล้านคนที่พูดภาษาอังกฤษได้ (Mark Farrell and others, 2001, p.4)

เหตุผลอีกมากมายที่ทำให้คนไทยเราต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นต่าง ๆ ดังได้กล่าวไว้ ณ เบื้องต้น ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564) 2.3 สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย ข้อที่ 3.4 คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564), น. 41) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (2560-2579) คุณภาพของการศึกษา ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเทียบกับนานาชาติและในอาเซียน ไทยยังอยู่ในระดับที่

ตำ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (2560-2564), (กรุงเทพฯ ฯ : 2560), น. 4) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (2560-2564) พันธกิจที่หนึ่งได้แก่ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และข้อที่ 2.3 การแข่งขันในภาคการท่องเที่ยวทั่วโลกและสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียน ข้อที่ 34 ว่าด้วย WORKING LANGUAGE OF ASEAN “The working language of ASEAN shall be English.” (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, ASEAN Mini Book, 2527, น. 38)

ภาษาอังกฤษมีบทบาทและความสำคัญในการสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกและยังคงมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตคนไทยในหลาย ๆ ด้าน เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา เพื่อการทำงาน กิจกรรมทางการทูต ด้านการต่างประเทศ การท่องเที่ยว การโรงแรม การเผยแผ่พระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทย เป็นต้น ด้วยเหตุนี้คนไทยเราจะต้องมีการปรับตัวในการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของคนไทยมีหลายระดับ หลายประเด็นให้แก้ไข หากโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ เช่นที่กรุงเทพฯ ฯ หรือปริมณฑลก็จะมีปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มากนัก แต่หากเป็นโรงเรียนขยายโอกาสหรือโรงเรียนในชนบทก็จะมีปัญหามาก เช่น จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดชายแดน โรงเรียนส่วนมากตั้งอยู่ห่างไกลความเจริญ โรงเรียนยังขาดงบประมาณ ขาดสื่ออุปกรณ์การศึกษา ฯลฯ จึงต้องเร่งพัฒนาระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับ AEC Asean Ecomics Community โดยเฉพาะพระภิกษุสามเณรที่เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมทักษะด้านวิชาภาษาอังกฤษก่อนจะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ผลจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2551- 2553 ของสำนักงานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่า คะแนนของวิชาหลักคือ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยลดลงและต่ำ กว่าระดับชาติ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 43.14 นั้นแสดงให้เห็นว่า เกิดปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน

หลักฐานอื่น ๆ ที่ระบุว่าสามเณรหรือพระภิกษุที่เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมขาดทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าว เช่น จากเอกสารการทดสอบก่อนเข้าศึกษาที่วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย (2560) ระบุว่า ระดับคะแนนต่ำกว่ามาตรฐาน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสอบข้อเขียนการสอบเข้าเรียนในระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยสงฆ์เชียงรายของสามเณรที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม (2560) พบว่า มีทักษะด้านวิชาภาษาอังกฤษต่ำและในขณะที่เรียนทำให้ผู้สอนทราบปัญหาเหล่านี้ (ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่วิทยาลัยสงฆ์เชียงรายเป็นเวลา 13 ปี) พบว่า นิสิตขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษสามารถจำแนกปัญหาได้ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านการฟัง เช่น ฟังวิชาภาษาอังกฤษจากสำเนียงเจ้าของภาษาที่ไม่เข้าใจ หากฟังจากครูคนไทยพอจะเข้าใจบ้าง มีประสบการณ์การฟังวิชาภาษาอังกฤษน้อยมากส่วนมากมักจะโทษเจ้าของภาษาว่า พูดเร็วเกินไป ฟังไม่ทัน จริง ๆ แล้วเจ้าของภาษาก็พูดธรรมดาตามธรรมชาติของภาษา แต่ด้วยผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการฟังวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าจึงทำให้ไม่เข้าใจ

ปัญหาด้านการพูด เช่น ปัญหาการออกเสียงวิชาภาษาอังกฤษ (pronunciation) นับว่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนและการติดต่อสื่อสาร การออกเสียงไม่ถูกต้องจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด เข้าใจความหมายคลาดเคลื่อน ไม่เข้าใจในสิ่งที่ต้องการจะสื่อความหมายกับอาจารย์เจ้าของภาษาปัญหาด้านการอ่าน เช่น

นิสิตส่วนมากู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา

ปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถเขียนเป็นประโยคได้ เนื่องจากไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยค ขาดวิธีการฝึกการเขียนที่ถูกต้อง

ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น นิสิตไม่มีโอกาสใช้วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันขาดความพยายามฝึกฝน อย่างไม่ถูกต้องเป็นอุปสรรคใหญ่ในการฝึกภาษาต่างประเทศ ไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรสำรวจทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรที่เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน และนำเสนอรูปแบบและเทคนิคการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อสาธารณชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบและเทคนิคการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งวิจัยในเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในภาคสนาม โดยใช้วิธีวิจัยการแบบผสมผสาน ดังนี้

1) การศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Study) ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร หนังสือวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายงานการวิจัย ภาพถ่าย เอกสารแสดงความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ ความเป็นมา รูปแบบความสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในภาคสนาม (Field Study) ศึกษากระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย เพื่อทราบปรากฏการณ์ในภาพรวมของปัญหาและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

3) เชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนหรือตัวแทนของผู้บริหาร จำนวน 5 รูป/คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 10 รูป/คน สามเณรที่เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 โรงเรียน รวมทั้งหมด 169 รูป จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ (1) โรงเรียนพุทธวิถังคิวิทยา (2) โรงเรียนวัดบุญเรืองวิทยา (3) โรงเรียนวัดฝั่งหมิ่นวิทยาลัยบาลิมก (4) โรงเรียนดงชัยพิทยา (5) โรงเรียนเวียงชัยพิทยา จังหวัดเชียงราย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 5 รูป วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 10 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิดสำหรับนักเรียนจำนวน 169 แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของกลุ่มประชากรเพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในการพัฒนาและถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับผู้เรียน
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) สำหรับหาระดับความเห็น
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวัดการกระจายของข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนพระปริยัติธรรมได้แก่ (1) โครงสร้างหลักสูตร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 (2) ด้านผู้เรียน เช่น เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความต้องการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานความรู้ด้านวิชาภาษาอังกฤษ (3) ด้านครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ครูมีเวลาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงพอเทคนิคและวิธีการสอน (4) ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น เนื้อหาในตำราหรือเอกสารประกอบการสอนภาษาอังกฤษตรงกับโครงการสอนหรือสังเขปรายวิชาที่ครูแจกให้ตำราหรือเอกสารของกระทรวงศึกษาที่ท่านใช้เรียน (5) ด้านกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริม เช่น อาคารสถานที่ ห้องเรียน สิ่งแวดล้อม สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน โรงเรียนมีห้องสำหรับเรียนภาษาอังกฤษหรือห้องปฏิบัติการทางภาษาโรงเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ปัญหาด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่ามีปัญหา 4 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านหลักสูตร พบว่า หลักสูตรของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 มีวิชาภาษาอังกฤษหลักและวิชาภาษาอังกฤษเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนเพียง 2 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์เท่านั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยทั่วไปของประเทศไทยเรา มี 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งถือว่า นักเรียนไทยเรียนหนังสือเยอะกว่านักเรียนในประเทศอื่นๆ เรียนหนังสือที่โรงเรียนยังไม่พออีกทั้งยังมีการบ้านเกินความจำเป็น แต่โรงเรียนพระปริยัติธรรม พบว่า ยังมีกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มอีก 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ (1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ธรรมวินัย (2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาบาลี (3) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนาพิธี รวมทั้งหมด 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมต้องเรียนมากกว่าโรงเรียนทั่วไปอีก 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และโรงเรียนมีตารางเรียน 8 ชั่วโมงหรือ 8 คาบเรียนต่อวัน แต่มีมากถึง 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับเวลาเรียนในแต่ละวัน และพบว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรม แต่ละแห่งใช้หนังสือเรียนต่างสำนักพิมพ์ สำนักพิมพ์ทั้งหลายเหล่านี้จะเป็นหลักสูตรสำเร็จรูป มีแผนการสอน มีสื่อการสอน มีใบงานแบบฝึกหัด พร้อมเฉลย ให้ครูสามารถนำไปสอนนักเรียนได้เลย ครูไม่มีเวลาเข้าสอนก็ใช้ใบงานที่สำเร็จรูปนี้ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดกันเอง เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อย ๆ เพราะครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอนมากเกินไป (พระครูวิมลศิลป์ (เรืองฤทธิ์ ธนบุญ) ผศ., สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

2) ด้านผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำจากชั้นประถมศึกษาขึ้นมา ก่อนแล้วพอเข้ามาเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีภาษาอังกฤษที่ยากกว่าที่เคยเรียนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต้องปู พื้นฐานภาษาอังกฤษกันอีกมากมายซึ่งถือว่าเป็นภาระที่สำคัญ (พระครูโพธิ์จรรย์ศิริรักษ์, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563) นักเรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา นักเรียนไม่สามารถฟังและ ตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษได้ นักเรียนบางรูปมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนบางรูปยังไม่ตระหนัก เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษเช่น เรียนไปก็ไม่รู้จะนำไปใช้ ประโยชน์อะไร สถานะภาพความเป็นนักบวชเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เกิดจากปัญหา ครอบครัวของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ส่งลูกมาบวชเรียนที่วัด ให้พระภิกษุ เจ้าอาวาสท่านดูแลให้แต่ก่อนผู้เรียนจะมาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมนั้นส่วนมากมาจากโรงเรียน ในชนบทที่ห่างไกลความเจริญโอกาสในการรับการศึกษาดี ๆ

3) ด้านผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอนมาก เกินไป เช่น เวลามีกิจกรรมทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครูจะเป็นผู้จัดสถานที่ จัด ชุมน จัดเวที ตลอดถึงบางทีก็ต้องเป็นพิธีกร ถ้าเป็นโรงเรียนใหญ่ ๆ อาจจะมีฝ่ายอาคารสถานที่โดยเฉพาะ บางครั้งก็ ต้องทิ้งงานสอนไปเข้าอบรมงานวิชาการต่าง ๆ หรือได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้สอนรายวิชาที่ไม่ได้จบมาโดยตรง นอกจากสอนวิชาหลักแล้วบางครั้งก็ต้องอบรมจริยธรรมและคุณธรรมให้กับผู้เรียน บางครั้งก็ต้องเข้าร่วมงานชุมชน สัมพันธ์ ส่วนมากจะส่งใบงานให้นักเรียนได้ทำงานในช่วงโมฆเรียน ดูแลโภชนาการและอาหารให้แก่กันนักเรียน อยู่เวร ยามที่โรงเรียน ฯลฯ โครงการหรือกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีทักษะและความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนก็มี น้อยจึงเป็นสาเหตุให้ครูขาดกระบวนการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

4) ด้านกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริม พบว่า โรงเรียนมีพื้นที่ให้นักเรียนจัดกิจกรรมเพื่อการแสดงออกด้าน ภาษาอังกฤษทั้งนอกห้องเรียนและในห้องเรียนน้อยมากเนื่องจากหากจัดกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษให้นักเรียนซึ่งก็จะ ไปกระทบกับเวลาเรียนของวิชาอื่นซึ่งมีเวลาเรียนตามตารางที่กำหนดไว้ก่อนหน้าแล้วการมีกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษ น้อยทั้งนี้เกิดจากครูมีภาระงานมากทั้งงานสอน ภาระงานอื่น ๆ ผู้บริหารมอบหมาย จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การเรียน การสอนไม่ประสบผลสำเร็จ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ ศึกษา จังหวัดเชียงราย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านหลักสูตร พบว่า การมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ อีก 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้จากข้อบังคับของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้แก่ 1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ธรรมวินัย 2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาบาลี 3. กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศาสนาพหุวัฒนธรรม รวมกับอีก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนโดยปกติทั่วไปจะมี 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ถือว่ามีวิชาที่จะเรียนในแต่ละวันเยอะอยู่แล้วสำหรับนักเรียนทั่วไป แต่ผู้เรียนในโรงเรียนพระ ปริยัติธรรมต้องเรียนมากกว่าโรงเรียนทั่วไปอีก 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และโรงเรียนมีตารางเรียน 8 ชั่วโมงหรือ 8 คาบเรียน แต่มีมากถึง 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับเวลาเรียนในแต่ละวัน การที่ผู้เรียนมีชั่วโมงเรียน วิชาภาษาอังกฤษน้อยมากเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษหรือ ภาษาอื่นใดที่เป็นภาษาที่สองนั้นหากผู้เรียนมีเวลาในการใช้เพื่อการสื่อสารมาก เช่น วันละ 2 ถึง 3 ชั่วโมงจะยิ่งดีทำ ให้เพิ่มพัฒนาการการเรียนรู้ได้เร็วใช้ระยะเวลาประมาณ 2 ถึง 3 ปีก็สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ระดับหนึ่งแต่ อาจจะไม่สมบูรณ์นัก การมีชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษน้อยทำให้การพัฒนาทักษะด้านภาษาไม่ประสบผลสัมฤทธิ์

เมื่อเทียบกับนักเรียนเจ้าของภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนควรเสนอสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเรื่องการเพิ่มชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นโดยเฉพาะควรเพิ่มกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น ควรเพิ่มชั่วโมงเรียนจาก 2 ชั่วโมงเป็น 5 ชั่วโมงเรียนต่อหนึ่งสัปดาห์ให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทุกวันทำการเรียนการสอน

2. ด้านผู้เรียน พบว่า การมีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษต่ำของผู้เรียนที่โรงเรียนพระปริยัติธรรมมาจากการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา สืบเนื่องมาจากระบบการศึกษาและเกิดจากปัญหาครอบครัวของผู้เรียนเอง ผู้เรียนส่วนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ส่งลูกหลานมาบวชเรียนที่วัด แต่ก่อนผู้เรียนจะมาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมนั้นส่วนมากมาจากโรงเรียนในชนบทที่ห่างไกลความเจริญ โอกาสในการรับการศึกษาดี ๆ นั้นเป็นไปได้ยาก พอมาเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีความยากของวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนบางกลุ่มไม่อยากจะเรียน ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเรียนแล้วไม่สนุก เรียนแล้วไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความกังวล เรียนไปแล้วก็ไม่รู้จะเอาไปใช้ในชีวิตรประจำวันอย่างไร เพราะใช้ไม่เป็น เกิดการมีเจตคติและทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ จึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ด้านครูผู้สอน พบว่า การมีประสิทธิภาพการสอนลดลงเนื่องมาจากการมีบทบาทหน้าที่ภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอนมากเกินไป ทำให้ครูไม่มีเวลาในการพัฒนาด้านการสอน เทคนิคและวิธีการสอนที่ทันสมัย ทำให้ครูขาดกระบวนการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (พระครูพิธานพิพัฒนคุณ, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563) ครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียนรู้ภาษา การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อไปใช้กับนักเรียน ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีการใช้สื่อให้ชำนาญก่อนและเลือกรูปแบบสื่อและเนื้อหาของบทเรียนให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อน แล้วจึงนำมาใช้สอนเพราะสื่อและเทคโนโลยีนั้นมีประโยชน์มากสำหรับการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ

4. ด้านกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริม พบว่า การที่โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษามีกลุ่มสาระการเรียนรู้มากถึง 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งไม่สอดคล้องกับเวลาเรียนในแต่ละวัน การมีกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษมีน้อยทั้งนี้เกิดจากตารางเวลาเรียนในรายวิชาอื่นและครูมีภาระงานมากจึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นำเสนอรูปแบบและเทคนิคการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย

1. รูปแบบการสอน ผู้วิจัยขอนำเสนอรูปแบบการสอนแบบผสมผสาน ได้แก่การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้สอนนำวิธีการหลาย ๆ วิธีมาผสมผสานกันเพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน ในชั้นเรียนเดียวกัน ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เลือกหรือกำหนดเนื้อหาในบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนตามสภาพความพร้อมหรือพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม (Self-pace-Learning) เป็นการสอนตามปกติในชั้นเรียนภายใต้พื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนซึ่งมีระดับที่แตกต่างกัน

2. เทคนิคการสอนและกระบวนการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเสนอเทคนิคการสอนและวิธีการแก้ปัญหาทางนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจตลอดกิจกรรม แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ โดยไม่เน้นความถูกต้องของหลักภาษาหรือไม่มุ่งเรียน

แต่ไวยากรณ์มากนัก แต่จะเน้นที่ความเหมาะสมของการใช้ภาษา ถึงแม้ผู้เรียนจะใช้ภาษาแบบไม่สมบูรณ์ก็ตาม ครูควรให้กำลังใจ เป็นวิธีการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรม

สอนวิชาภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่มุ่งเน้นไวยากรณ์ หรือด้านวิชาการผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การนำอินเทอร์เน็ตหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตลอดถึงการแนะนำให้ผู้เรียนสามารถไปศึกษาหรือค้นคว้าได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต สอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ Patterns, Phrases or Sentences ด้วยภาษาของมนุษย์ส่วนมากไม่ได้สื่อสารกันเป็นคำ ๆ ดังนั้นไม่ควรสอนให้ผู้เรียนท่องคำศัพท์รู้คำศัพท์มากก็ไม่สามารถสื่อสารได้ การสื่อสารด้วยประโยคด้วยวลีจะเป็นการสื่อสารกันแบบธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา ควรเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในขณะที่จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนและครูพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกันให้มากที่สุด เช่น เล่นเกมส์ เล่นิทาน แนะนำตัว สิ่งที่น่าประทับใจหรือสิ่งที่ไม่ชอบ

3. โรงเรียนควรมีพื้นที่ให้นักเรียนจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออกด้านภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เพิ่มมากขึ้น เช่น ควรมีห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Conversation Class) กิจกรรมชมรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมฟังและตอบคำถามภาษาอังกฤษ กิจกรรมเล่นิทานภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมเหล่านี้อาจให้รุ่นพี่เป็นผู้จัดและครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นที่ปรึกษา ในขณะที่เดียวกันรุ่นพี่ก็จะได้เรียนรู้ไปพร้อมกับรุ่นน้อง ควรมีกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษพาเพลิน (English Camp is fun) ควรมีกิจกรรมจัดทำสมุดบันทึกประโยคสนทนาหรือคำศัพท์ ควรส่งเสริมหรือจัดสรรให้มีชาวต่างชาติเข้ามาสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนบ้างตามโอกาสเพื่อส่งเสริมนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา

องค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัย พบว่า ผู้เรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ มีความหลากหลายระดับความรู้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยศึกษาสังเคราะห์วิธีการหรือรูปแบบการสอนหลายอย่างเพื่อพัฒนาด้านภาษาดังกล่าว ปรากฏว่า ไม่สามารถใช้วิธีการสอนเพียงวิธีการเดียวที่จะสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยพบรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน กล่าวคือ การเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นการเรียนการสอนแบบผสมผสานหลายวิธี ในชั้นเรียนเดียวกัน ในสถานการณ์ที่มีผู้เรียนมีระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกัน ผู้สอนวัดเอาระดับความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดเป้าหมายและกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและเทคนิคการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย

ประเด็นที่ 1 ได้แก่ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลายท่านที่สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม ใช้วิธีการสอนแบบใช้กลวิธีให้ผู้เรียนมีความเป็นกันเอง มีความคุ้นเคยกัน เป็นเพื่อนกัน ช่วยเหลือกัน แบ่งปันความรู้หรือที่เรียกว่าใช้วิธีแบบการมีวิถีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้ผู้เรียนไม่เขินอาย หรือเก้อเขิน กล่าวที่จะแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษกับคนอื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นข้อดีประการหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จอยส์และเวล (Joyce and Weil) เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (The social Family) เน้นความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยใช้การประนีประนอม เห็นอกเห็นใจกัน ไม่ดูถูกกัน ช่วยกันในการแก้ไขปัญหาระหว่าง

การเรียนรู้ การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นตามหลักการประชาธิปไตย การทำงานร่วมกัน เช่นการสอนแบบค้นคว้า ทำงานเป็นกลุ่ม (Group Investigation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) การศึกษาสังคมด้วยคำถาม (Jurisprudential Inquiry)

แต่มีประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ครูมีทักษะด้านภาษาอังกฤษทั้งเพื่อการสื่อสารและด้านวิชาการ ครูเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ในระดับดีถึงดีมาก คุณสมบัติเช่นนี้พบบ่อยในครูผู้เรียนจบด้านอักษรศาสตร์หรือสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะและเป็นผู้เข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีระดับความรู้ที่ความแตกต่างของกัน เป็นแบบอย่างที่ดี ที่ถูกต้องด้านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน เกิดการยอมรับจากผู้เรียน ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย ผู้เรียนเกิดอาการอยากเป็นเหมือนครู มีแรงและกำลังใจในการเรียนรู้ ยิ่งผู้เรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูที่ผู้เรียนชื่นชอบ จะเกิดแรงผลักดันให้ผู้เรียนมุ่งไปสู่ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

ประเด็นที่ 2 ได้แก่ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมส่วนใหญ่ ยังมีความกังวลเป็นอย่างมากเกี่ยวกับนักเรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษต่ำและมีระดับความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก มีความหลากหลายของพื้นฐานด้านวิชาภาษาอังกฤษ พบว่ามีครูจำนวนหนึ่งท่านใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธีการสอนซึ่งพอจะแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้ใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน ซึ่งเรียกว่าวิธีการสอนแบบผสมผสาน ซึ่งสอดคล้องกับสาวิตรี เถาว์โท และ ประยูร บุญใช้ (บทคัดย่อ, 2527) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต การวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบกล่าวคือ องค์ประกอบด้านหลักการ องค์ประกอบด้านจุดมุ่งหมาย องค์ประกอบด้านเนื้อหา องค์ประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีรูปแบบการจัดการกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นำเสนอเนื้อหา 3) ชี้นำฝึกปฏิบัติ 4) ชี้นำพัฒนาการนำไปใช้ และ 5) องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล และผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนมีดังนี้ 2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาทุกกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าร้อยละ 75 โดยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ประเด็นที่ 3 จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมพบว่าครูใช้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผิดธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ครูจะสอนการอ่านและการเขียนก่อน ส่วนการฟังและการพูดจะสอนทีหลัง จะสังเกตว่าการที่มนุษย์เราจะพูดภาษาตัวเองได้ต้องได้ยินคำหรือประโยคใด ๆ จากพ่อหรือแม่ก่อน ถ้าผู้ปกครองจะพูดให้เด็กเล็กฟังก่อนแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ รอบ แล้วให้เด็กหัดพูดตาม ซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ รอบ เพื่อให้เข้าใจการสื่อสารการสนทนาขั้นพื้นฐานก่อน คนไทยเราเกิดมาก็ฟังและพูดภาษาไทยได้แล้วค่อยแต่งเติมด้วยการอ่าน การเขียนและเพิ่มเติมหลักทางไวยากรณ์ ต้องเรียนด้วยการฟังก่อนและฝึกพูดตามให้ใกล้เคียงที่สุด เพราะการฟังเป็นสิ่งสำคัญมาก ๆ ฟังและพูดตามด้วย การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันได้จริง

ประเด็นดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์ มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษากระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้อาจจากการฟัง

และเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจและจึงนำไปสู่การเลียนแบบเสียงจากเจ้าของภาษา คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและการเขียนในที่สุด

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการศึกษาผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ด้านหลักสูตร พบว่า หลักสูตรของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 มีวิชาภาษาอังกฤษหลักและวิชาภาษาอังกฤษเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนเพียง 2 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์เท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สืบเนื่องมาจากโรงเรียนมีกลุ่มสาระการเรียนรู้มากถึง 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ทำให้โรงเรียนมีชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

2) ด้านผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีมีทักษะพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำจากชั้นประถมศึกษา มาก่อนแล้วพอเข้ามาเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นไปอีกครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องปูพื้นฐาน ภาษาอังกฤษกันอีกมากมายซึ่งถือว่าเป็นภาระที่สำคัญ นักเรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา นักเรียนไม่สามารถฟังและโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ นักเรียนบางรูปมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนบางรูปยังไม่ตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษเช่น เรียนไปก็ไม่รู้จะนำไปใช้ประโยชน์อะไร สถานะสภาพความเป็นนักบวชเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เกิดจากปัญหาครอบครัวของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ส่งลูกมาบวชเรียนที่วัดให้พระภิกษุ เจ้าอาวาสท่านดูแลให้แต่ก่อนผู้เรียนจะมาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมนั้นส่วนมากมาจากโรงเรียนในชนบทที่ห่างไกลความเจริญโอกาสในการรับการศึกษาดี ๆ นั้นเป็นไปได้ยาก ปัญหาสำหรับผู้เรียนอีกประเด็นหนึ่ง ได้แก่ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

3) ด้านผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอนมากเกินไป เช่น เวลาที่มีกิจกรรมทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครูจะเป็นผู้จัดสถานที่ จัดซื้อ จัดเวที ตลอดถึงบางทีก็ต้องเป็นพิธีกร ถ้าเป็นโรงเรียนใหญ่ ๆ อาจจะมีฝ่ายอาคารสถานที่โดยเฉพาะ บางครั้งก็ต้องทิ้งงานสอนไปเข้าอบรมงานวิชาการต่าง ๆ นอกจากสอนวิชาหลักแล้วบางครั้งก็ต้องอบรมจริยธรรมและคุณธรรมให้กับผู้เรียน บางครั้งก็ต้องเข้าร่วมงานชุมชนสัมพันธ์ ส่วนมากจะส่งไปงานให้นักเรียนได้ทำงานในช่วงเรียน ดูแลโภชนาการและอาหารให้แก่ นักเรียน อยู่เวรยามที่โรงเรียน ฯลฯ โครงการหรือกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีทักษะและความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนก็มีน้อยมากจึงเป็นเหตุให้ครูขาดกระบวนการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4) ด้านกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริม พบว่า โรงเรียนมีพื้นที่ให้นักเรียนจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออกด้านภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อยมาก กิจกรรมด้านภาษาอังกฤษที่จัดให้นักเรียนไม่สอดคล้องกับเวลาเรียน การมีกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษน้อยทั้งนี้เกิดจากครูมีภาระงานมากจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่ประสบความสำเร็จจำเป็นที่สถานศึกษาดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น โรงเรียนไม่มีนโยบายหรือแผนในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

1.ภาษาไทย

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2015). ASEAN Mini Book, (Page Maker Co.,Ltd.), กระทรวงการต่างประเทศ: กรุงเทพฯ ฯ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตทัศน์เชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 ณ วิทยาลัยสงฆ์สาปูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়กรัฐมนตรี. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564). กรุงเทพฯ ฯ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (2560-2564). กรุงเทพฯ ฯ.

สาวิตรี เถาว์โท และ ประยูร บุญใช้. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

2.บทสัมภาษณ์

พระครูพิธานพัฒนคุณ. ผู้อำนวยการโรงเรียนเวียงชัยพิทยา. (2 กรกฎาคม 2563). สัมภาษณ์.

พระครูไพโรจน์ศิริรักษ์. ตัวแทนผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดงชัยพิทยา. (3 กรกฎาคม 2563). สัมภาษณ์.

พระครูวิมลศิลป์กิจ (เรืองฤทธิ์ ธนปัญญา) ผศ.ดร., รองเจ้าคณะอำเภอเวียงชัย. (3 กรกฎาคม 2563). สัมภาษณ์.

3.หนังสือภาษาอังกฤษ

Janet Cameron. (2012). **The English Speaking World**. Printed in to by Litoprint, Genoa. Mark

Farrell and others. (2001). **The World of English**. First published,

Randolph Quirk and H.G. Widdowson. (2009). **English in the World**. Published by Cambridge University.